

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136. מען מברקי: "עולמפרם". מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כ"ר אביניור. הפצח: "גד" בע"מ. גלופות: "צינוקוגרפיה כספוי" בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קובץ י. י.

למרות שהאחיות והרוסאים של המחלקה החירונית א' בבית-החולים איכילוב התרגשו, יחד עם אורי אבנרי, כאשר הוא שוחרר מבית-החולים בתחילת השבוע שעבר, אין ספק כי הם נשמו לרוח חם באותו רגע. מהרגע שבו הגיע אבנרי למחלקה — או לאמיתו של דבר, עוד כששכב אבנרי בחדר-המיון, ואחרי-כן בחדר-הניתוחים, לפני שארשפו במחלקה — הפכו חייהם של האחיות גיהנום ממש.

"יש אצלנו עכשיו פסטיבל אבנרי", אפשר היה לשמוע את האחיות מדברות בטלפון, כשהן מסבירות מדוע הן לוזות לקצר בשיחת הטלפון.

הזמן התופשי היחיד של האחיות היה כאשר נערכו, אחד מארבעה-חמש ביקור ריי-הרוסאים במחלקה. או היו לובשות האחיות את סבס-ניהם הרציני והנוקשה ביותר, ונגישות לאורחים, יהיו מכובדים וחשובים כאשר יהיו, ודורשות מהם לעזוב את החדר.

אולם גם אז הן היו צריכות לטפל ב"עשרות ובמאות האנשים שהתעניינו ב" שלומם של אבנרי דרך הטלפון. עשרות הטלפונים, שהגיעו לבית-החולים מדי יממה, הפכו אותן לשותפות לגורל למד-כירות מערכת העולם הזה, הגנה באבי ויפה וייסמן, שלא ספקו מלהודות למתעניינים בשלומם של אבנרי. אלה טילפנו למערכת ולרחל אבנרי, אשר גם בדקות המעטות בהן היתה בבית, ולא ליד מיטתו של בעלה בבית-החולים, עסקה בתודות למתעניינים בשלומם של בעלה ולמביעים את הודע-זעותם מההתקשות בו.

■ ■ ■

ראשונה המבקרים אצל אורי אבנרי היו קשת מעניינת מאד של חוגים שונים, הפסיכולוג הפרוסטור הנס קרייטלר, ידיד-מישפחה ותיק, הגיע מייד כאשר נודע לו על ההתקשות. המור אריק לביא שמוע ברדיו על ההתקשות ולעבר לבית-החולים, יחד עם הסופר עצום קינג, שרב בקוליניות על המשורר י"ב על הזכות להיכנס ראשון אל אבנרי.

לא עברו שעות ולבית-החולים הגיעו שר-הבריאות ויקטור ש"ם-טוב ואשתו גרטי. אבנרי כבר שכב או במחלקה. למחרת היום שוב ערכו שסיטוב ואשתו ביקרו חולים אצל אצנרי, גרטי, מוכירת מ"ם בכנסת, התיידדה עם אבנרי עוד בשנות-כהונתו בבית-הנבחרים.

אך לפחות כמו ביקורי השירים והרוננים, התפעלו האחיות מהמיסטר העצום של האנשים שבאו למקום, מבלי שאיש יידע מי הם. גם אבנרי ואשתו לא הכירו אותם קודם לכן. כשהם מתביישים קימעה, היו נכנסים בהיסוס לחדר הקטן, בו שכב אבנרי וחולה נוסף, מילמו, "שהיה בריא מהר. אל תיכנע. הודיעונו ממה שעשו לך." ומיהרו לצאת מהחדר. רבים מהם הביאו פרחים, ותוך זמן קצר לבש החדר צורה של חממה.

ראש העיר שלמה (ציי"ץ) לה"ב בא בחברת ידידים, התגלה כבעל חוש-הומור מבדיק, ושאל אצל כל אחד מהארחים באותו רגע אם הוא תושב תל-אביב-יפו.

הצבאי, כאשר ניצל בנס ממחמת בסעם הקודמת. אהרון ("אהרונצייק") כהן טילפן מ-שערי-העמקים. פעמים כה רבות יש לי מערכת ויכוחים חריפים עם הצנזורה לערי תונות, אך סגני-אלוף יצחק שני מהצנזורה איחל בטלפון איחולים כנים להחלמה מהירה, וכמהו ראשה-ענף החדש לקשר ועיתונות במשרד דובר-צה"ל, סגני-אלוף זאב ("זאביק") פלג.

אין ספק כי בנוסף לעזווע שמעשה-ה"ה התקשות היכה את הציבור, היו גורמים אחרים לנהירת לבית-החולים כדי לבקר את אבנרי, ולמאות הטלפונים. למרות ש-ההודעות על מצב בריאותו של אבנרי היו מהיגעות, לא יכלו אנשים רבים להימנע מלחשוב: "מה היה קורה אילו?" מה היה קורה אילו הצליח המיתקש בזממו, והיה הורג את אבנרי? אולי הביא הדבר להערי-כה חדשה לתפקיד המיוחד שממלא אבנרי בחיי הארץ — כמורה, כהוגה-דיעות, כע"י-הונאי וכאיש-ציבור.

את המתנה המקורית ביותר, עם איחוליי-החלמה, שלח המיסעוד ג'קו רונן, רונן שלח לאבנרי, ביום השישי בצהריים, ארוחת-מלכים ישר למיטה בבית-החולים, ולמחרת בא לכרך אישית את אבנרי ולק-חה את הכלים הריקים. מי שנהנה אף הוא מהארוחה של ג'קו היה החמישרן ובעל הטור בנגי צה"ל, לירי מנוסי, שהיה שותף נאמן לאבנרי בארוחה הגדולה. עורך-הידן אלי זותר ביקר בבית-החולים, כשנודע לו כי עורך-דינו וידידו של אבנרי, אמנון זיכרונ, שוהה ב"חז"ל, מיהר להתנדב ולטפל בינתיים ב-ענייניו של אבנרי. ואמנם, זהו זכה ב-ניצחון משפטי חשוב כאשר גרם לכך ש-בית-המשפט יתיר לבסוף את פירסום שמו וחמונתו של המתקש בעיתונות. אגב, זיכרונ עצמו התקשר טלפונית מלונדון, ואילו רעייתו מירי גניסטה לרורה היו עורך-דין אחר שהתנדב לטפל בענייניו

המבקרים בבית-החולים • עד חלוף ההאגה

שיחה משעשעת, בחושי-ההומור המיוחד לו, עם אבנרי עצמו. החולים שארסו בו באותה מחלקה, והי-חולים מהמחלקות האחרות, ראו עצמם ב"מידה מסוימת כפטרוניו ודובריו של אבנ-רי. הם היו בין הראשונים לבקר ולאהל-לו החלמה, היו מתארים לכל אורה או-רו את פרטי ההתקשות באבנרי, ומוסרים-דו"ח מדויק על מצבו הרפואי באותו רגע. אחדים מהם אף הועיקו את בני-מישפחתם, שבאו לבקר אותם, כדי שישורו לחדר בו שכב אבנרי וביקרו גם אותו.

■ ■ ■

שר-הסעד זבולון המר טילפן ל-ביתו של אבנרי ובירך אותו להתלמת. ח"כ (חרות) יורם ארידור, המדחק מאבנרי בהשקפתו הפוליטיות, בא לבית-החולים כדי לבקר, ואילו ח"כ רב זכין (מ"ם) מיהר לטלפן ולהתעניין בשלומם שעות מעטות אחרי תורו לארץ מן-ה-פרלמנט האירופי, באותו יום טילפן גם מבקר משרד-הביטחון, שמעון אבידן, שהיה מפקדו של אבנרי בחטיבת גיבעתי, ושביקר אותו לפני 27 שנה בבית-החולים

נגעה ללב במיוחד פנייתו של צלם-ה"טלוויזיה אלי. הוא הגיע עם צוות-הסיקור של הטלוויזיה לבית-החולים. בעוד הוא מצלם את אבנרי שוכב על אלונקה לחש לעברי: "אם אתם צריכים דם, תפנו אלי. אני אתרום לאבנרי." מעולם לא פגש את אבנרי קודם לכן פנים-אל-פנים.

■ ■ ■

שתי מישלחות פוליטיות הגיעו עוד בערב ההתקשות אל בית-החולים. תאחת מטעם המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטין, מועצה אשר בשמעות האחרונים היה אבנרי שותף להקמתה. את המועצה ייצגו ח"כ לררה (לובח"ה) אלי"אב והסופר רודי שחם. המישלחת הי-אחרת היתה של הוועד למען שלום צודק בין ישראל והארצות הערביות, והשתתפו בה נתן ילין-מור, ח"כ תוספי סובי יורם גוז'נסקי.

אבא קרמני, גיבור ישראל, לא יכול לצאת הרפואי, שלא איפשר לו להיכנס בעת ביקור הרופאים תלך לבית-דואר סמוך כדי לשלוח מיברק. חרדנית רינה שחם היתה רק אחת מבנות המין הישה שבאו, או טילפנו, ביניהן האדריכלית הר ירושלמית הידועה עד"נה (מלי) ל"ג נוצקי; לירי דג'אני מלכת הופי ל-ש-עברו, השחקנית גילה אלמגור שבאה עם בעלה המפיק יעקב (יענקלח"ה) אג"מזן; ניבה ליר שנישאה באותו שבוע, והדיר נעמי קים מירושלים.

מעניין היה לסקור את רשימת המבקרים או המטלפנים. מעניין היה עוד יותר להיר-כיב את רשימת אלה שלא ביקרו או טילפנו. בעוד שהליכוד שלח כמה מנצי-גיו, ומנחם בגין אף הביע בטומכי הו-דעותיו מההתקשות, ובעוד שהשמאל הי-קיצוני היריב לדעותיו הפוליטיות של אבנרי לא פחות מהימין, התייצב כל קשת גוונים — לא היה אף נציג אחד מ-ראשי מפלגת-העבודה שבא לברכו או שטילפן לו. רק חבר-כנסת אחד ממיפלגת העבודה הח"כ החיפאי משה שחל, שלח מיברק ברכה (ראה עמוד 14) ואילו ח"כ אבא אבן טילפן לביתו של אבנרי.

■ ■ ■

מנפרד כ"ן מהמבורג טילפן פעמיים, הפסיכולוג ד"ר ריצ'ארד קורנהוייזר המיורחן יופי אמיתי מקיבוץ גבולות היו מודאגים בטלפון. משה גבאי, נציג-חזית השמאל בהסתדרות, שמואל מ"י-קונניס, חבר-הכנסת לשעבר, ופעיל מפ"ם למיפת דורי ביקרו בבית-החולים. הצייר דן קדר והקאריקטוריסט ב"ר, באו אף הם לבית-החולים כדי לבקר. אליהם הצטר-ף משה ברעמי, חבר מועצת פועלי תל-אביב.

בין הערבים שביקרו או טילפנו היו אחמד כזרורה, מראשוני תנועת העולם הזה, שביקר בבית-החולים, ור"י-מזנדה טאוויל, מנהיגה פלסטינית מ-שכם, המתגוררת עתה ברמאללה. לוטפי ויידה מישעור מבית-לחם טילפנו.

את הטלפון של בית-החולים ושל המער-כת העסיקו גם שיחות לבביות של הרב שמואל-הכהן אבידור, איתן הו"ר-לד, איש-ביטוח מחיפה, רות נבו מ-שידורי ישראל, מירכאל נתן, ישראלי-המכהן כסגיד בכיר בממשלת גרמניה ש-טילפן מפרנקפורט, יעקב ארנן, מי-שהיה המנהל הכללי של משרד-האוצר, השחקן החיפאי ש"מעון ישראלי, ראש-עיריית ראשון-לציון עיד הנניה גיב"שטיין, מנהיג שינוי הפרוסטור אמנון רובינשטיין, נעמי אדווה החיפאית, וצלם-העיתונות של השבועון הגרמני שטרן שכתאי טל.

קשה לזכור בהתרגשות הרבה שהיתה בבית-החולים את כל המבקרים והמטלפ-נים. לאחר שאבנרי שוחרר מבית-החולים ניסו הוא ורחל, יחד עם חברי-המערכת ושובדיניה, לשחזר מהיחד עם המבקרים ו-המטלפנים. רבים מהם היו בלתי-יודעים להם מקורם, רבים אפילו לא הציגו את עצמם והסתפקו ב"אני סתם אורח". אך אם שכחתי יודד אישי של מישפחת אבנרי, של העולם הזה או אוחים אותם היכרתי, מאלה שהביעו את השתתפותם בהודעותוננו, ואחר כך בשיחתנו על החלמתו של אבנרי, סליחה.

• מימין: אריק לביא, עמוס קינג, פרופ' טור הנס קרייטלר, רחל אבנרי, י"ב.